

การพัฒนาแบบฝึกทักษะการเขียนภาษาอังกฤษโดยใช้ข้อมูลท้องถิ่น
จังหวัดมหาสารคามสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4

The Development of English Writing Skill Exercises by Using
Local Information of Maha Sarakham Province for Fourth Grade
Students

เพ็ญภา มาตวังแสง¹

Pennapa Matwangsaeng¹

Received: June 12, 2020

Revised: June 20, 2020

Accepted: June 21, 2020

บทคัดย่อ

การวิจัยในครั้งนี้วัตถุประสงค์เพื่อ 1) เพื่อพัฒนาและหาประสิทธิภาพของแบบฝึกทักษะการเขียนภาษาอังกฤษโดยใช้ข้อมูลท้องถิ่นจังหวัดมหาสารคามให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80 2) ศึกษาผลการทดลองใช้แบบฝึกทักษะการเขียนภาษาอังกฤษโดยใช้ข้อมูลท้องถิ่นจังหวัดมหาสารคาม 3) ประเมินความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการใช้แบบฝึกทักษะการเขียนภาษาอังกฤษ โดยใช้ข้อมูลท้องถิ่นจังหวัดมหาสารคาม กลุ่มตัวอย่าง คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 จำนวน 25 คน โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยมหาสารคาม (ฝ่ายประถม) จังหวัดมหาสารคาม ทดลองใช้ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2562 ระยะเวลาในการทดลอง จำนวน 16 ชั่วโมง แบบแผนการวิจัย One Group Pretest-Posttest Design

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยประกอบด้วย 1) แบบฝึกทักษะการเขียนภาษาอังกฤษ 2) แบบทดสอบวัดทักษะการเขียนภาษาอังกฤษ 3) แบบสอบถาม ความ

¹โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยมหาสารคาม (lam_aom@hotmail.com)

คิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อแบบฝึก การวิเคราะห์ข้อมูล สถิติที่ใช้ในการวิจัย ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ค่า t-test แบบ Dependent และการวิเคราะห์เนื้อหาผลการวิจัย พบว่า

1. แบบฝึกทักษะการเขียนภาษาอังกฤษ ประกอบด้วย คำนำ คำชี้แจง คำแนะนำในการใช้แบบฝึกสำหรับครู และนักเรียน แบบทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน แบบฝึกมี 5 หน่วย คือ 1) My beloved hometown 2) My favorite food 3) My Job 4) How can I go somewhere 5) What can you do in this place? ผลการพัฒนาและหาประสิทธิภาพของแบบฝึกทักษะการเขียนภาษาอังกฤษโดยใช้ข้อมูลท้องถิ่นจังหวัดมหาสารคาม มีค่าประสิทธิภาพ 85.15/81.20

2. นักเรียนมีทักษะในการเขียนภาษาอังกฤษก่อนเรียนและหลังเรียนด้วยแบบฝึกแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

3. นักเรียนมีความคิดเห็นต่อแบบฝึกหัดทักษะการเขียน อยู่ในระดับมาก นักเรียนมีความสามารถในการเขียนได้ดีขึ้น และมีความเข้าใจในคำศัพท์มากขึ้น ค่าเฉลี่ยโดยรวม ($\bar{X}$ = 2.81, S.D. = 0.42)

คำสำคัญ: แบบฝึก, การพัฒนาแบบฝึก, ทักษะการเขียนภาษาอังกฤษ, ข้อมูลท้องถิ่น

Abstract

The purposes of this research were to: 1) develop and access the efficiency of communicative English writing skill exercises to meet the efficiency criteria of 80/80 2) study the communicative English writing skill exercise by using local information of Maha Sarakham Province, 3) evaluate and the students' opinion toward improve the communicative English writing skill exercise. The samples consisted

of 25 fourth grade students studying during the second semester in the academic year 2019 of Maha Sarakham University Demonstration School (Elementary). The duration of the research implementation covered 16 hours by using one group pretest – posttest design.

The research instrument used to collect data were 1) the communicative English writing skill exercise 2) an achievement test 3) a questionnaire inquiring student's opinion toward the communicative English writing skill exercise. The data were analyzed by using means, standard deviation, t-test dependent and content analysis.

The results of this research were:

1. The communicative English writing skill exercise consisted of a preface, an instruction for the teachers and the students, a pretest and a posttest. Five units of practice are 1) My beloved hometown 2) My favorite food 3) My Job 4) How can I go somewhere 5) What can you do in this place?. The efficiency of the writing skill exercises met the efficiency criteria of 85.15/81.20

2. The students' writing skill pretest and posttest outcome in English writing skill exercises was found significantly different at .05.

3. The fourth grade students revealed their positive opinions about the communicative English writing skill exercises at the high level. The students are more skillful in writing skill and better in understanding vocabulary. The average ($\bar{X}$ = 2.81, S.D. = 0.42)

Keywords: Skill Exercise, The Development of Exercise, English Writing Skill, Local Information

บทนำ

การจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษประกอบไปด้วยทักษะทั้ง 4 ด้าน คือ การฟัง การพูด การอ่าน และการเขียนให้สัมพันธ์กันไปตลอดเวลา ทักษะการเขียนเป็นทักษะสุดท้ายในการเรียนภาษาอังกฤษและเป็นทักษะที่ยากที่สุด เพื่อให้ใช้การเขียนในการสื่อสารความหมายได้ดี จึงควรเริ่มสอนตั้งแต่การสะกดคำให้ถูกต้อง รวมทั้งเสริมสร้างความสนใจ ความตั้งใจ ทั้งในทักษะการฟัง พูด การอ่านและการใช้ภาษาเป็นอย่างดี ตลอดจนมีความรอบคอบในการสะกดคำศัพท์ ครูผู้สอนจึงควรมีเทคนิควิธีการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเพื่อส่งเสริมให้ผู้เรียนมีความสามารถและมีทักษะในการใช้ภาษาอังกฤษให้ดีขึ้น

จากการสำรวจการสอนทั้ง 4 ทักษะของครูผู้สอนภาษาอังกฤษส่วนใหญ่มีความเห็นตรงกันว่านักเรียนไทยมีปัญหาในการฝึกทักษะการเขียนภาษาอังกฤษเป็นอย่างมาก เนื่องจากการเขียนเป็นทักษะที่สำคัญและค่อนข้างยาก ซับซ้อน ต้องอาศัยทักษะอื่น ๆ เป็นพื้นฐาน จึงทำให้เขียนได้ดี การที่จะให้นักเรียนสื่อสารได้ดีนั้นต้องมีการฝึก เพราะการฝึกบ่อย ๆ ซ้ำ ๆ จะช่วยให้ผู้เรียนเกิดความก้าวหน้าแม่นยำในการใช้ภาษามากขึ้น เพื่อเป็นแนวทางในการลดปัญหาการเขียนของนักเรียนควรมีการฝึกเขียนบ่อย ๆ เพื่อให้นักเรียนเกิดความคล่องแคล่วในการเขียนสื่อสาร ซึ่งการฝึกให้เขียนบ่อย ๆ นั้นย่อมทำให้เกิดการเรียนรู้ที่คงทนถาวรได้ โดยเฉพาะอย่างยิ่งการฝึกให้นักเรียนแต่งประโยคง่าย ๆ ได้ เพื่อให้มีความแม่นยำในการใช้คำศัพท์ การสะกดคำ การใช้ไวยากรณ์ การใช้เครื่องหมายวรรคตอน และการใช้ตัวอักษรตัวพิมพ์ จะเป็นการปูพื้นฐานในการเขียนและทำให้เกิดประสิทธิภาพในการเรียน (วัชรภรณ์ ตั้งวิวัฒนาพานิช, 2545) ดังนั้นครูผู้สอนจึงควรเน้นการสอนที่เป็นเรื่องใกล้ตัวผู้เรียน และหาเทคนิคที่จะช่วยส่งเสริมความมั่นใจในการเขียน และสร้างแรงจูงใจในการเขียนของนักเรียนด้วย

ในการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศ การใช้สื่อการเรียนการสอนที่มีเนื้อหาที่นักเรียนคุ้นเคยจะทำให้เกิดการเรียนรู้ได้ง่าย

ขึ้น นอกจากนี้การใช้เนื้อหาที่นักเรียนคุ้นเคยจะทำให้นักเรียนได้ประโยชน์หลายด้าน และสามารถใช้ภาษาบอกเรื่องราวที่อยู่ใกล้ตัวได้ เช่น เรื่องราวเกี่ยวกับตัวเองเกี่ยวกับครอบครัว ค่านิยมและความเชื่อในถิ่นที่ตัวเองอาศัยอยู่ ซึ่งทั้งหมดนี้จะสร้างแรงจูงใจในการเรียนภาษาอังกฤษให้แก่นักเรียน และยังได้เรียนรู้จุดหมายของการเรียนภาษาอังกฤษอีกด้วย (อัจฉรวรรณ สิริรัตน์, 2549) กล่าวว่าการจัดเนื้อหาที่นักเรียนสนใจและเกี่ยวข้องกับวัฒนธรรมของตัวเอง เป็นอีกวิธีหนึ่งที่สามารถแก้ไขปัญหาการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในชั้นเรียนได้ เพราะมีเนื้อหาตัวละคร สถานที่ สถานการณ์ และประวัติศาสตร์ที่นักเรียนคุ้นเคย และจากการศึกษาของเนส (Ness, 1997) อ้างในอัจฉรวรรณ สิริรัตน์, 2549) พบว่ามีการขาดสื่อการสอนภาษาอังกฤษที่เกี่ยวกับท้องถิ่นตามความสนใจของผู้เรียน

ทั้งนี้ได้มีการนำเสนอการแก้ปัญหาโดยการนำสื่อ เช่น เอกสารประชาสัมพันธ์การท่องเที่ยวหรือแผนที่ของท้องถิ่นนั้น ๆ มาใช้ในการเรียนการสอน เพื่อให้นักเรียนสัมผัสเนื้อหาที่คุ้นเคยเป็นภาษาอังกฤษ ดังนั้นการสร้างสื่อการสอนโดยใช้เอกสารจริงหรือข้อมูลท้องถิ่นที่มีอยู่ใกล้ตัวนักเรียนมากที่สุด จึงจะนำมาพัฒนาการเขียนของนักเรียนได้เป็นอย่างดี

หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 สนับสนุนให้ความสำคัญกับการนำข้อมูลท้องถิ่น ภูมิปัญญาท้องถิ่นในชุมชนนั้นมาทำเป็นหลักสูตรของโรงเรียน ใช้ในการเรียนการสอนให้กับนักเรียน เพื่อให้เกิดความภาคภูมิใจในท้องถิ่นของตนเอง และเกิดความหวงแหนและอนุรักษ์ท้องถิ่นของตนเอง รวมถึงการจัดทำหลักสูตรให้สอดคล้องกับความสามารถและความถนัดของผู้เรียน ซึ่งสอดคล้องกับหลักสูตรแกนกลางพุทธศักราช 2551 และสาระหลักของกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ (ภาษาอังกฤษ) ทั้ง 4 สาระ เพื่อพัฒนาผู้เรียนให้ไปตามจุดหมายของหลักสูตร ผู้วิจัยสนใจพัฒนาแบบฝึกทักษะการเขียนประโยคภาษาอังกฤษโดยใช้ข้อมูลจริงจังหวัดมหาสารคามซึ่งผู้วิจัยเลือกเนื้อหาจากสถานที่สำคัญทางประวัติ ศาสตร์และสถานที่ท่องเที่ยวที่นักเรียนรู้จัก เพื่อให้นักเรียน

เรียนรู้ประวัติความเป็นมา ตระหนักถึงคุณค่าและร่วมกันดูแลสถานที่สำคัญให้คงไว้เพื่อเกิดความภาคภูมิใจในท้องถิ่นของตนเอง

วัตถุประสงค์

1. เพื่อพัฒนาและหาค่าประสิทธิภาพของแบบฝึกทักษะการเขียนภาษาอังกฤษ โดยใช้ข้อมูลท้องถิ่นจังหวัดมหาสารคาม สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80
2. เพื่อศึกษาผลการทดลองใช้แบบฝึกทักษะการเขียนภาษาอังกฤษ โดยใช้ข้อมูลท้องถิ่นจังหวัดมหาสารคาม สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4
3. เพื่อประเมินความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการใช้แบบฝึกทักษะการเขียน

วิธีการดำเนินงานวิจัย

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1.1 ประชากรที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ คือนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยมหาสารคาม (ฝ่ายประถม) ที่กำลังศึกษาอยู่ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2562 จำนวน 25 คน

1.2 กลุ่มตัวอย่าง กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้คือนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ที่กำลังศึกษาอยู่ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2562 จำนวน 25 คน

2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้เป็นเครื่องมือที่ผู้วิจัยสร้างและหาคุณภาพ ดังต่อไปนี้

2.1 แบบฝึกทักษะการเขียนภาษาอังกฤษโดยใช้ข้อมูลท้องถิ่นจังหวัดมหาสารคาม จำนวน 5 หน่วย ได้แก่ หน่วยที่ 1 My Hometown หน่วยที่ 2 My favorite food หน่วยที่ 3 My Job หน่วยที่ 4 How can I go? หน่วยที่ 5 What are you doing?

2.2 แบบทดสอบวัดทักษะการเขียนประโยคภาษาอังกฤษ ซึ่งมีขอบเขตเนื้อหาเพื่อวัดความรู้ความเข้าใจในการเขียนตามตารางวิเคราะห์ข้อสอบจำนวน 1 ฉบับ 20 ข้อ สำหรับใช้ในการทดสอบก่อนและหลังใช้แบบฝึกได้ค่าความเชื่อมั่น (KR-20) เท่ากับ .80

2.3 แบบประเมินความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการใช้แบบฝึกทักษะการเขียนภาษาอังกฤษ

3. วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล

3.1 การเตรียมการทดลอง

3.1.1 ผู้วิจัยทำบันทึกข้อความถึงผู้อำนวยการโรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยมหาสารคาม (ฝ่ายประถม) เพื่อขอความอนุเคราะห์ขอตกลงใช้เครื่องมือ และเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อการวิจัย

3.1.2 เตรียมชุดแบบฝึกการเขียนสะกดคำ

3.1.3 ชี้แจงนักเรียนเกี่ยวกับการเรียนด้วยชุดแบบฝึกการเขียนสะกดคำ และกำหนดวัน เวลาของการดำเนินการทดลองเครื่องมือในการศึกษาค้นคว้าในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2562

3.2 การดำเนินการทดลอง

3.2.1 ให้กลุ่มทดลองทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเพื่อเก็บคะแนนก่อนเรียน

3.2.2 ดำเนินการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามขั้นตอนในแผนการจัดการเรียนรู้ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น

3.2.3 ให้กลุ่มทดลองตอบแบบสอบถามความพึงพอใจในการเรียนโดยการใช้ชุดแบบฝึก

3.2.4 ให้กลุ่มทดลองทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเพื่อเก็บคะแนนหลังเรียน

4. การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

แบบแผนการวิจัยคือ One Group Pretest Posttest Design วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ค่า t-test แบบ Dependent และการวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis)

ผลการวิจัย

1. แบบฝึกการเขียนภาษาอังกฤษโดยใช้ข้อมูลท้องถิ่นจังหวัดมหาสารคาม สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 มีประสิทธิภาพเท่ากับ 85.15/81.20 แสดงว่ามีประสิทธิภาพสูงกว่าเกณฑ์ 80/80 ที่ตั้งไว้
2. นักเรียนมีทักษะในการเขียนภาษาอังกฤษก่อนเรียนและหลังเรียนด้วยแบบฝึกแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
3. นักเรียนมีความคิดเห็นต่อแบบฝึกหัดทักษะการเขียน อยู่ในระดับมาก นักเรียนมีความสามารถในการเขียนได้ดีขึ้น และมีความเข้าใจในคำศัพท์มากขึ้น ค่าเฉลี่ยโดยรวม ($\bar{X}$ = 2.81, S.D. = 0.42)

สรุปผล

1. แบบฝึกการเขียนภาษาอังกฤษโดยใช้ข้อมูลท้องถิ่นจังหวัดมหาสารคาม สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 มีประสิทธิภาพเท่ากับ 85.15/81.20 ซึ่งมีประสิทธิภาพสูงกว่าเกณฑ์ที่ตั้งไว้
2. นักเรียนมีทักษะในการเขียนภาษาอังกฤษเพิ่มมากขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
3. นักเรียนมีความพึงพอใจต่อแบบฝึกหัดทักษะการเขียน อยู่ในระดับมาก ($\bar{X}$ = 2.81, S.D. = 0.42)

การอภิปรายผล

1. จากการศึกษาผลการศึกษาข้อมูลพื้นฐานในการพัฒนาแบบฝึกทักษะการเขียน พบว่าในการสร้างและพัฒนาแบบฝึกทักษะควรคำนึงถึงความต้องการวัย ความพร้อม และความสนใจของนักเรียนเป็นสำคัญ การจัดทำแบบฝึกเพื่อตอบสนองและเพื่อพัฒนาความสามารถของนักเรียนในการทำกิจกรรมต่าง ๆ ของแบบฝึก โดยมีครูคอยชี้แนะช่วยเหลือในสิ่งที่นักเรียนไม่เข้าใจตามความเหมาะสม แบบฝึกควรนำเนื้อหาที่อยู่ใกล้ตัวนักเรียนมาใช้พร้อมมีรูปภาพที่มีสีสันสวยงามประกอบ เพื่อให้นักเรียนเกิดความสนใจในการเรียนมากขึ้น กิจกรรมการเรียนรู้ควรมีการใช้ทักษะทั้ง 4 ทักษะ แต่จะเน้นในเรื่องของการเขียน เนื่องจากนักเรียนยังเขียนภาษาอังกฤษไม่ค่อยเป็นประโยคและไม่ได้ใจความ อีกทั้งควรมีการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่หลากหลายเพื่อให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้และสนุกกับการเรียน มีความสนใจ และกระตือรือร้นในการเรียนและการที่นักเรียนได้เรียนเนื้อหาที่เกี่ยวข้องกับท้องถิ่นและสิ่งที่อยู่ใกล้ตัวนักเรียนแม้จะเป็นข้อมูลพื้นฐานเล็กน้อย แต่ก็สามารถบอกกล่าวหรือสื่อสารให้นักท่องเที่ยวได้ ซึ่งสอดคล้องกับนิติยาดี คงโพธิ์ (2542) ที่ว่าการสร้างแบบฝึกต้องคำนึงถึงผู้เรียนเป็นสำคัญต้องสร้างแบบฝึกให้เหมาะสมกับวัยและระดับความสามารถของผู้เรียน แบบฝึกควรมีหลายๆ รูปแบบ ช่วยให้นักเรียนได้เรียนรู้จากการกระทำจริง เป็นประสบการณ์ตรงที่ผู้เรียนได้รับ และแบบฝึกจะช่วยเพิ่มประสบการณ์ให้ผู้เรียนทำให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนสูงขึ้นด้วย และสอดคล้องกับกระทรวงศึกษาธิการ (กรมวิชาการ, 2545) กล่าวไว้ว่ากระบวนการเรียนการสอนต้องส่งเสริมให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้โดยเน้นการปฏิบัติจริง และนำไปใช้ในชีวิตประจำวันได้อย่างถูกต้อง

2. จากการพัฒนาและหาค่าประสิทธิ ภาพของแบบฝึกทักษะการเขียนภาษาอังกฤษ ให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80 ผลพบว่าการพัฒนาแบบฝึกทักษะการเขียนภาษาอังกฤษโดยใช้ข้อมูลท้องถิ่นจังหวัดมหาสารคาม

สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ เท่ากับ 80/80 โดยมีข้อเสนอแนะและปรับปรุง คือ 1) เนื้อหาควรใช้ไวยากรณ์ที่เหมาะสมกับเด็กในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 2) ใช้ไวยากรณ์ง่าย ๆ ตามเนื้อหาที่เรียน 3) คำศัพท์ที่ใช้ควรเน้นคำศัพท์ที่เด็กพบเห็นได้ทั่วไป ไม่ควรเน้นคำศัพท์เฉพาะมากนัก เพราะชื่อยาว เด็กอาจจะจำไม่ได้ 4) ใช้บทสนทนาง่าย ๆ ที่เด็กสามารถพูดได้ 5) เน้นรูปภาพและภาษาง่าย ๆ 6) เพิ่มกิจกรรมที่หลากหลาย เช่น เกม เพลง ทายปัญหา ปริศนา เพื่อให้นักเรียนเกิดความสนุกสนาน ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของซัยยิด พรหมวงศ์ (2537) ลักษณะของแบบฝึกที่ควรสร้างให้ตรงกับจุดประสงค์ที่ต้องการฝึกมีหลายแบบหลายชนิด สอดคล้องกับเนื้อหาของผู้เรียน เลือกให้เหมาะสมกับวัยของนักเรียน มีคำอธิบายชัดเจน มีตัวอย่างสั้น ๆ มีรูปแบบที่น่าสนใจ และใช้เวลาฝึกเหมาะสม นอกจากนี้ควรคำนึงถึงจิตวิทยาการ เรียนรู้ ความพร้อม ความเหมาะสมกับระดับชั้น วัย และความสามารถของนักเรียนด้วย

3. จากการศึกษาผลการทดลองจากการใช้แบบฝึกทักษะการเขียนภาษาอังกฤษ ผลการวิจัยพบว่าในการทดลองใช้แบบฝึกทักษะการเขียนภาษาอังกฤษโดยใช้ข้อมูลท้องถิ่นจังหวัดมหาสารคามสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 พบว่าแบบฝึกหน่วยที่ 1 เรื่อง My Hometown นักเรียนสนใจเนื้อเรื่องเกี่ยวกับท้องถิ่นของตนเอง สนุกกับการตอบคำถาม และทำงานกลุ่ม ครูคอยช่วยเหลือให้คำแนะนำนักเรียนที่เรียนอ่อนและทำงานช้า แบบฝึกหน่วยที่ 2 เรื่อง My Favorite food นักเรียนให้ความสนใจเพราะเป็นเรื่องที่อยู่ใกล้ตัวนักเรียน สนุกกับการถามตอบเกี่ยวกับอาหารที่ชอบ ลักษณะประโยคง่ายต่อการเข้าใจ แบบฝึกหน่วยที่ 3 My Job นักเรียนได้ฝึกการหาคำศัพท์ และทำงานกลุ่ม มีการช่วยเหลือกัน นักเรียนสามารถถาม-ตอบเกี่ยวกับอาชีพได้ดี กล้าแสดงออกในการตอบคำถามมากขึ้น แบบฝึกหน่วยที่ 4 How can I go? นักเรียนสนุกกับการเล่นเกมและร้องเพลง ถาม-ตอบเกี่ยวกับการเดินทางได้ นักเรียนทำกิจกรรมตามใบงานได้ดีขึ้น แบบฝึกหน่วยที่ 5 What are you doing? นักเรียนสนุกกับการ

ทำแบบฝึกการทำงานกลุ่มช่วยกันอ่านเนื้อเรื่องและเขียนสรุปได้ดี ครูคอยให้คำแนะนำนักเรียนที่ทำงานช้าและเรียนอ่อน การหาประสิทธิภาพแบบฝึกกับกลุ่มตัวอย่าง พบว่าได้ค่าประสิทธิภาพ 85.15/81.20 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้ 80/80 ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่าแบบฝึกเสริมทักษะที่พัฒนาขึ้นมีประสิทธิภาพ และมีส่วนช่วยในการพัฒนาทักษะความสามารถทางการเขียน และการสื่อสารของนักเรียนได้ดียิ่งขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับอารีย์ วาสน์อำนวย (2545) พบว่า นักเรียนรู้สึกชื่นชอบกิจกรรมที่มีอย่างหลากหลายในแบบฝึก สนใจและตั้งใจร่วมกิจกรรมเป็นอย่างดีทำให้นักเรียนเกิดความเข้าใจและรู้สึกสนุกสนานขณะเรียนด้วยแบบฝึก สิ่งที่ยืนยันสามารถนำไปใช้ในชีวิตประจำวันได้

4. จากการประเมินทักษะการเขียนภาษาอังกฤษก่อนและหลังการใช้แบบฝึกทักษะ ผลการวิจัยพบว่าแบบฝึกทักษะการเขียนภาษาอังกฤษที่นำมาหาค่าประสิทธิภาพ กับกลุ่มตัวอย่างคือนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยมหาสารคาม (ฝ่ายประถม) จำนวน 25 คน พบว่า มีประสิทธิภาพสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้ 80/80 แสดงว่าแบบฝึกที่สร้างขึ้นมีประสิทธิภาพยอมรับสมมติฐานการวิจัยข้อที่ 1 ทักษะการเขียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักเรียนก่อนเรียนและหลังเรียน โดยใช้แบบฝึกทักษะการเขียนภาษาอังกฤษ โดยใช้ข้อมูลท้องถิ่นจังหวัดมหาสารคาม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.05 โดยหลังการใช้แบบฝึกทักษะการเขียนภาษาอังกฤษ โดยใช้ข้อมูลท้องถิ่นจังหวัดมหาสารคาม นักเรียนมีทักษะการเขียนภาษาอังกฤษสูงกว่าก่อนเรียนซึ่งยอมรับสมมติฐานการวิจัยข้อที่ 2 ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่าเรื่องที่เรียนเป็นเรื่องที่อยู่ใกล้ตัวนักเรียน ในแบบฝึกมีเนื้อหา ใบความรู้ แบบฝึกหัด เพื่อฝึกทักษะการเขียนที่หลากหลาย นักเรียนจึงมีความเข้าใจในการทำแบบทดสอบได้ดี ซึ่งสอดคล้องกับกันตรัตน์ ชื่นขมน้อย (2546) และสุมิตรา อังวัฒนากุล (2540) ซึ่งกล่าวว่า จุดมุ่งหมายในการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารทำให้ผู้เรียนสามารถใช้ภาษาในการสื่อสารจริงได้และยังเป็นการสอนที่ไม่ได้ให้ผู้เรียนได้เรียนรู้เฉพาะ

รูปแบบหรือโครงสร้างของภาษาเท่านั้น แต่เป็นการเน้นให้ผู้เรียนสามารถนำความรู้ไปใช้ได้จริงในสถานการณ์ต่าง ๆ

ข้อเสนอแนะ

1. ควรนำผลจากงานวิจัยไปพัฒนาต่อยอดกับการพัฒนาเยาวชนในท้องถิ่น เพื่อนำไปสู่การสร้างอาชีพ และรายได้ให้กับเยาวชนและคนในท้องถิ่น

บรรณานุกรม

- กรมวิชาการ. (2545). *หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544*. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์คุรุสภา ลาดพร้าว.
- กันตรัตน์ ชื่นชมน้อย. (2546). “การสร้างแบบฝึกการอ่านจากหนังสือพิมพ์และนิตยสารภาษาอังกฤษตามแนวการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตกำแพงแสน. (วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยศิลปากร).
- ชัยยงค์ พรหมวงศ์. (2537). *เอกสารการสอนชุดวิชาสื่อการสอนระดับประถมศึกษา สาขาวิชาศึกษาศาสตร์*. นนทบุรี : มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.
- นิตยาวัตี คงไพฑูรย์. (2542). “การพัฒนาแบบฝึกการเขียนเพื่อส่งเสริมความคิดสร้างสรรค์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 กลุ่มโรงเรียนเขาพนม จังหวัดกระบี่”. (วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช).
- วัชรภรณ์ ตั้งวิวัฒนาพานิช. (2545). *การใช้นิทานพื้นบ้านล้านนาเพื่อส่งเสริมความสามารถทางการพูด การเขียนภาษาอังกฤษและความตระหนักรู้ในคุณค่าของภูมิปัญญาท้องถิ่น*. (วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยเชียงใหม่).

สุมิตรา อังวัฒนกุล. (2540). วิธีสอนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศ.

กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

อัจฉรวรรณ ศิริรัตน์. (2549). การพัฒนาแบบฝึกทักษะการอ่านและการเขียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารโดยใช้ข้อมูลท้องถิ่นเมืองกาญจนบุรีสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3. (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยศิลปากร).

อารีย์ วาสน์อำนวย. (2545). การพัฒนาแบบฝึกเสริมทักษะการอ่านเพื่อความเข้าใจตามแนวการสอน ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5. (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยศิลปากร).

Ness, V.M. (1997) . Using Local Materials to teach writing. *English Teaching Forum*, 35(1), 49 – 50.